CURTEA DE APEL NORD

Dosarul nr. 4r-766/2026 Judecătoria Orhei, sediul Central
4-25076443-03-4r-16022026 Judecător: Iurie Movilă

D E C I Z I E
În numele Legii

02 iulie 2026 mun. Bălți

Colegiul Penal al Curții de Apel Nord
În componență:
Președintele completului, judecătorul: Ghenadie Liulca
Judecătorii: Aurelia Andronache și Victoria Robu

examinând în ordine de recurs, recursul agentului constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Orhei, Veaceslav Railean declarat împotriva hotărârii Judecătoriei Orhei, sediul Central din 24 decembrie 2025, adoptată în cauza contravențională, la contestația depusă de Ivanova Natalia împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție și deciziei agentului constatator din 15.05.2025, emise în baza art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional,

După expunerea esenței cauzei de către judecătorul raportor, ținând cont de argumentele recursului, materialele cauzei, Colegiul penal,-

C O N S T A T Ă :

La 15.05.2025 de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Orhei, Veaceslav Railean, în privința lui Ivanova Natalia a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție pentru faptul că, în perioada 01 august- 30 noiembrie 2024, aflându-se în mun. Orhei, str. *****, a pretins și a acceptat mijloace bănești în valută străină- ruble rusești prin intermediul contului bancar deschis la banca „PSB Bank”, din Federația Rusă în scopul exercitării dreptului electoral în cadrul alegerilor prezidențiale și al referendumului republican din anul 2024, astfel ignorând prevederile din Codul electoral.

Prin decizia agentului constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Orhei, Veaceslav Railean, din 15.05.2025, Ivanova Natalia a fost sancționată pentru săvârșirea faptei contravenționale prevăzute de art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional la o amendă în mărime de 500 unități convenționale, echivalent a 25000 lei.

Ivanova Natalia, nefiind de acord cu procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare din 15.05.2025, le-a contestat în ordinea art.448 Cod contravențional.

Contestația a fost expediată în adresa Judecătoriei Orhei, sediul Central pentru examinare conform regulilor de competență statuate la art. 395 alin.(1) pct.2) Cod contravențional.

Prin hotărârea Judecătoriei Orhei, sediul Central din 24 decembrie 2025 a fost admisă contestația depusă de Ivanova Natalia, fiind anulată decizia de sancționare din 15 mai 2025, înserată în procesul- verbal cu privire la contravenție nr. MAI06 521216, prin care Ivanova Natalia a fost sancționată în baza art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional, cu aplicarea amenzii în mărime de 500 (cinci sute) unități convenționale, ce constituie suma de 25 000 (douăzeci și cinci) lei, cu încetarea procesului contravențional în privința lui Ivanova Natalia, din lipsa faptului contravenției.

Exercitarea căilor de atac:

Nefiind de acord cu hotărârea nominalizată, agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Orhei, Veaceslav Railean, a declarat recurs împotriva acesteia, solicitând admiterea recursului, casarea hotărârii Judecătoriei Orhei, sediul Central din 24 decembrie 2025 și pronunțarea unei noi decizii de menținere fără modificării a procesului-verbal cu privire la contravenție și deciziei de sancționare din 15.05.2025.

În motivarea recursului se susține că instanța de fond a aplicat în mod eronat prevederile art. 44^1 din Codul contravențional, întrucât nu au fost întrunite condițiile legale pentru aplicarea acestui articol.

Astfel, nu au fost constatate circumstanțe care să demonstreze că fapta comisă de contravenientă ar fi devenit mai puțin gravă decât la momentul săvârșirii acesteia și nici nu s-a stabilit că Ivanov Natalia ar fi contribuit la descoperirea contravenției.

La fel, invocându-se prevederile art. 462 alin. (1) și art. 466^1 din Codul contravențional, s-a menționat că hotărârea judecătorească trebuie să fie legală, întemeiată și motivată, iar recursul reprezintă calea procedurală destinată înlăturării erorilor de drept admise de instanța de fond.

Totodată, se susține că instanța de judecată a admis contestația din alte motive decât cele invocate, anulând decizia de sancționare și încetând procesul contravențional pe motivul lipsei faptei contravenției, deși materialele cauzei ar demonstra existența elementelor constitutive ale contravenției prevăzute de art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional. În acest sens, se remarcă că vinovăția Ivanov Natalia a fost demonstrată prin probele administrate, inclusiv prin stabilirea conexiunilor efectuate către numărul de telefon utilizat de aceasta, prin

intermediul mesajelor expediate de PSB-Bank, în perioada 30 iulie 202-14 octombrie 2024.

Potrivit recurentului, aceste comunicări confirmă existența unei legături între persoana sancționată și infrastructura utilizată pentru realizarea acțiunilor de corupere electorală pasivă. La fel, instanța a apreciat eronat răspunsurile operatorilor de comunicații electronice referitoare la blocarea site-ului psbank.ru pe teritoriul Republicii Moldova, întrucât blocarea unui site web nu exclude posibilitatea utilizării aplicațiilor mobile sau transmiterea mesajelor către cartelele SIM ale utilizatorilor.

De asemenea, se invocă faptul că măsura sancționatorie aplicată a urmărit protejarea integrității procesului electoral și prevenirea influențării ilegale a voinței alegătorilor în cadrul alegerilor prezidențiale și al referendumului republican constituțional din anul 2024.

Prin urmare, se conchide că recepționarea și acceptarea mijloacelor bănești în valută străină prin intermediul contului bancar PSB-Bank din Federația Rusă întrunește elementele contravenției prevăzute de art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional.

Argumentele părților:

Potrivit prevederilor art. 471 alin. (1), (2) Cod contravențional, recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezența părților. (2) Instanța de recurs fixează data examinării recursului şi dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului de depunere a referinței.

Respectând principiul contradictorialității, instanța de recurs a fixat data examinării recursului şi a dispus să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței, însă până la data examinării recursului, părțile nu au înaintat referință asupra recursului declarat.

Aprecierea instanței de recurs:

Examinând materialele cauzei contravenționale în raport cu argumentele invocate în recurs, Colegiul penal conchide că recurentul nu a prezentat instanței de recurs careva argumente și probe prin care s-ar dovedi netemeinicia și ilegalitatea soluției adoptate de prima instanță, din care considerente va respinge ca nefondat recursul agentului constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Orhei, Veaceslav Railean declarat împotriva hotărârii Judecătoriei Orhei, sediul Central din 24 decembrie 2025, cu menținerea fără modificări a hotărârii primei instanțe:

În conformitate cu prevederile art. 473 alin. (1) pct.1) lit. c) Cod contravențional, după examinarea recursului, instanța de recurs respinge recursul și menține hotărârea atacată, dacă acesta este nefondat.

Se menționează că hotărârile judecătorești contravenționale pot fi atacate cu recurs, pentru a se repara erorile de drept, și numai în temeiurile prevăzute de art. 466 Cod contravențional.

În motivarea acestei concluzii Colegiul remarcă că, potrivit art. 21 din Constituție stipulează că orice persoană acuzată de un delict este prezumată nevinovată până când vinovăția sa va fi dovedită în mod legal, în cursul unui proces judiciar public, în cadrul căruia i s-au asigurat toate garanțiile necesare apărării sale.

Potrivit art. 7 Cod contravențional, persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa.

Conform art. 8 alin. (2) Cod contravențional, este supusă răspunderii contravenționale numai persoana care a săvârșit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea contravențională.

În temeiul prevederilor art. 10 Cod contravențional, constituie contravenție fapta - acțiunea sau inacțiunea - ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decât infracțiunea, săvârșită cu vinovăție, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod şi este pasibilă de sancțiune contravențională.

La fel, Colegiul penal reține că conform art. 375 Cod contravențional, persoana acuzată de săvârșirea unei contravenții se consideră nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod. Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăția sa. Concluziile despre vinovăția persoanei în săvârșirea contravenției nu pot fi întemeiate pe presupuneri.

Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condițiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional.

Conform art. 381 alin. (4) Cod contravențional, autoritatea competentă să soluționeze cauza contravențională are obligația de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă şi obiectivă, a circumstanțelor cauzei, de a evidenția atât circumstanțele care dovedesc vinovăția persoanei, cât şi cele care dezvinovățesc persoana în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, precum şi circumstanțele atenuante sau agravante.

Constatarea faptei contravenționale, potrivit art. 440 alin. (1) Cod contravențional, înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existența contravenției, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, după caz, a dosarului în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare.

La fel, potrivit art. 458 alin. (1) Cod contravențional, examinând cauza contravențională, instanța de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenției imputate; b) existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei; c) vinovăția persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional; d) existența circumstanțelor atenuante şi/sau agravante; e) necesitatea sancționării şi, după caz, caracterul sancțiunii contravenționale; f) alte aspecte importante pentru soluționarea justă a cauzei.

În accepțiunea reglementărilor în vigoare, stabilirea vinovăției unei persoane în comiterea unei fapte contravenționale are loc în baza unor probe care urmează a fi colectate, administrate şi cercetate la faza stabilirii faptei contravenționale.

În conformitate cu art. 425 alin. (3) Cod contravențional, aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluționeze cauza contravențională, potrivit convingerii sale pe care şi-a format-o cercetând toate probele administrate în raport cu circumstanțele constatate ale cauzei şi călăuzindu-se de lege.

Totodată, conform prevederilor art.425 alin.(1), (5) Cod contravențional, probele sânt elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței contravenției, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției şi la cunoaşterea altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei. **(5)** Sunt admisibile probele pertinente, concludente şi utile, administrate în conformitate cu prezentul cod.

Concomitent, potrivit art. 461 alin. (1) Cod contravențional, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată unul din temeiurile prevăzute la art.441 sau 445 alin. (1), instanța de judecată încetează procesul contravențional.

Art. 441 alin. (1) lit. a) Cod contravențional stipulează că, procesul contravențional nu poate fi pornit, iar dacă a fost pornit, nu poate fi efectuat şi va fi încetat în cazurile în care nu există faptul contravenției.

În contextul examinării motivelor de recurs, Colegiul penal reține că prima instanță, fiind sesizată cu examinarea contestației depuse de Ivanova Natalia împotriva deciziei agentului constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Orhei, Veaceslav Railean, din 15 mai 2025, în mod întemeiat a dispus anularea deciziei de sancționare contravențională și încetarea procesului contravențional pe motivul lipsei faptei contravenționale.

Astfel, instanța de fond corect a apreciat că materialul probator administrat de agentul constatator nu demonstrează în mod cert întrunirea elementelor constitutive ale contravenției prevăzute de art. 47^1 alin. (1) din Codul contravențional. Or, simpla existență a informațiilor privind anumite conexiuni dintre numărul de telefon utilizat de Ivanova Natalia și infrastructura PSB Bank nu este suficientă pentru a concluziona, dincolo de orice dubiu rezonabil, că

aceasta a recepționat mijloace bănești în scopul exercitării sau neexercitării unor drepturi electorale.

În acest sens, Colegiul reține că fișierul denumit „Orhei”, anexat la raportul de analiză informațional-criminală, care conține date privind identificarea cartelei SIM și existența unor conexiuni cu PSB Bank, inclusiv șase contacte înregistrate cu această instituție, nu confirmă natura și scopul acestor interacțiuni și nu demonstrează că acestea au avut ca finalitate coruperea electorală pasivă.

Totodată, instanța de fond în mod corect a ținut cont de explicațiile și înscrisurile prezentate de Ivanova Natalia, potrivit cărora mama acesteia, Ivanova Ludmila, este cetățean al Federației Ruse, domiciliază pe teritoriul acestui stat și deține un cont bancar în valută ruble rusești deschis la PSB Bank la data de 10 iulie 2024.

De asemenea, materialele cauzei confirmă că Ivanova Natalia nu deține conturi bancare deschise la PSB Bank, iar în perioada anului 2024 a beneficiat de transferuri bănești efectuate de mama sa.

În aceste condiții, Colegiul apreciază că existența unor transferuri sau comunicări prin intermediul PSB Bank, în lipsa unor probe certe privind originea, scopul și caracterul electoral al acestora, nu poate fundamenta concluzia privind săvârșirea contravenției imputate.

Prin urmare, Colegiul penal constată că prima instanță a apreciat corect circumstanțele de fapt și probele administrate, ajungând la concluzia legală privind lipsa în acțiunile Ivanova Natalia a elementelor constitutive ale contravenției prevăzute de art. 47[1] alin. (1) Cod contravențional și dispunând în mod justificat încetarea procesului contravențional.

În această ordine de idei, Colegiul penal subliniază că, deși procesul-verbal cu privire la contravenție constituie un act administrativ emis de o autoritate publică competentă și beneficiază de prezumția de legalitate, autenticitate și veridicitate, aceste prezumții nu au caracter absolut și nu exonerează agentul constatator de obligația de a administra un probatoriu suficient, pertinent și concludent, apt să demonstreze existența tuturor elementelor constitutive ale contravenției.

Astfel, procesul-verbal cu privire la contravenție nu poate constitui, prin el însuși, dovada deplină a existenței faptei, a autorului acesteia și a vinovăției persoanei sancționate, acesta reprezentând actul prin care se formulează acuzația contravențională. Vinovăția urmează a fi stabilită în baza ansamblului probelor administrate, apreciate în conformitate cu principiile contradictorialității, nemijlocirii și liberei aprecieri a probelor.

Totodată, potrivit jurisprudenței constante a Curții Europene a Drepturilor Omului, dreptul la un proces echitabil impune instanțelor obligația de a examina în mod efectiv argumentele esențiale ale părților și de a-și motiva soluțiile într-o

manieră care să permită înțelegerea rațiunilor ce au stat la baza acestora. Omiterea examinării argumentelor relevante sau lipsa unei motivări suficiente poate constitui o încălcare a art. 6 § 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale *(Boldea c. României, hotărârea din 15 februarie 2007, § 30)*.

În acest sens, Colegiul reiterează că sarcina administrării probelor revine agentului constatator, care este obligat să colecteze și să prezinte probe suficiente pentru a demonstra existența faptei contravenționale și vinovăția persoanei trase la răspundere. Simpla constatare *ex propriis sensibus* a agentului constatator nu este suficientă pentru a fundamenta o soluție de sancționare, în lipsa unor mijloace de probă obiective care să confirme situația de fapt reținută în procesul-verbal. Or, atunci când faptele imputate nu sunt confirmate printr-un probatoriu suficient și subzistă îndoieli rezonabile cu privire la existența acestora sau la vinovăția persoanei, acestea urmează a fi interpretate în favoarea acesteia, în aplicarea principiului *in dubio pro reo*.

În concluzie Colegiul penal notează că, nici un motiv din cele indicate în dispozițiile normelor cuprinse la art.466 Cod contravențional nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorilor de drept și care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărârii contestate, iar o hotărâre legală nu poate fi casată din motive formale.

Generalizând, Colegiul penal consideră necesar de a respinge ca nefondat recursul agentului constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Orhei, Veaceslav Railean și a menține hotărârea Judecătoriei Orhei, sediul Central din 24 decembrie 2025 fără modificări.

În conformitate cu prevederile art. 473 alin. (1) pct. 1) lit. c), art.474 Cod contravențional, Colegiul penal,

D E C I D E :

Recursul agentului constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Orhei, Veaceslav Railean declarat împotriva hotărârii Judecătoriei Orhei, sediul Central din 24 decembrie 2025, prin care a fost anulat procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia agentului constatator al Inspectoratului de Poliție Orhei, Veaceslav Railean, din 15.05.2025, întocmit în privința lui Ivanova Natalia, în baza art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional, cu încetarea procesului contravențional, se respinge ca nefondat, cu menținerea hotărârii fără modificări.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului: **Judecător:** **Judecător:**